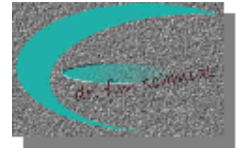

Histo-visie

Markante gebouwen

Armenhuis

In de Ridderstraat staat het in 1778 geopende armen- en wezenhuis. In de tweede helft van de achttiende eeuw nam overal in de Republiek, maar zeker in Hasselt de armoede toe. De armenkassen (die van de stad

en de kerk) konden dit niet meer aan. Handen werden ineen geslagen om tot een gezamenlijke armenzorg te komen. Daarmee wilde men voorkomen dat men tegen elkaar uitgespeeld werd. De kerkelijke ar-

menzorg was zo machtig dat ze zelfs huwelijken kon verbieden. Zo kreeg een vrouw die ondersteund werd te horen dat een huwelijk niet op prijs werd gesteld, omdat dan anders de armenzorg voor een woning diende te zorgen. Dus voor hogere kosten kwam te staan. De kerkenraad werd dan ook geadviseerd het huwelijk niet in te zegenen.

In het armenhuis waren de vader en de moeder de baas. Zij zagen toe op handhaving van de strenge regels. Wie kwaad sprak over het eten van het tehuis kreeg die dag geen maaltijd. Wie zich onfatsoenlijk gedroeg werd in de kelder opgesloten. Op vloeken stond de straf, dat men vier en twintig uur in het blok werd gezet. De gestrafte kreeg dan alleen water en brood.

Veelal waren de armen aan hun kleding te herkennen. De klompen die ze droegen, werden alle gebrandmerkt om te voorkomen dat ze ver-

kocht werden.

De Grote Kerk

Een gotische hallenkerk. In 1380 werd het gebouw door brand verwoest. Het bestaande bouwwerk dateert uit het midden of het eind van de veertiende eeuw. Wat opvalt is dat het zo groot is. Het biedt meer plaatsen dan er in Hasselt aan inwoners waren. Men zat aanvankelijk niet in de kerk, maar men stond. In de middeleeuwen stond het koor centraal (met allerlei zijkapellen). Kerken staan georiënteerd. Dat wil zeggen ze staan met het koor op het oosten gericht. Na de hervorming kwam de preekstoel centraal te staan. Op veel van die kansels stond een zandloper, zodat de voorganger in al zijn eruditie niet te lang zou gaan preken. De kerk was behalve een religieus centrum ook een begraafplaats. Vandaar de uitdrukking "rijke stinker". In de achttiende eeuw was het

zich om in Amsterdam en Rotterdam geld in te zamelen voor de herbouw. Daarbij vergat hij niet aan zichzelf te denken.

luxue om je 's avonds te laten begraven met flamboyanten. Na afloop werden - gezien de rekeningen - complete drinkgelegenheden aangelegd.

In de toren hing een klokkenspel. Dergelijke "speeltjes" waren duur. Toch had men er veel geld voor over. Met een klokkenspel kon de stad haar zelfbewustzijn tonen. In Hasselt werd in de zeventiende eeuw (1663) een klokkenspel van Hemony besteld. Het bestond uit 23 klokken. De kosten waren niet gering namelijk 5.500 gulden. Alle burgers betaalden via een "liberale" gift eraan mee.

In 1725 sloeg de bliksem in. Torenspits en klokkenspel gingen verloren. Evenals een deel van de kerk. Dominee Spies nam de taak op

Meer over de historie van Hasselt weten of zien
www.schmidtplanet.info